

dalmatinske, KLASA: UP/I-007-02/98-01/125 od 8. siječnja 1996., pravo vlasništva 1. z.k. tijela (tj. čest. zgr. 3406) uknjiženo na ime Nogometnog kluba „Split“ u Splitu.

Pritom se ističe da je su člankom 46. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o športu iza članka 88. dodani članci 88a., 88b., 88c., 88d., 88e., 88f., 88g., 88h. i 88i. Tako je odredbama čl. 88.a), 88.b), 88.c) propisano kada i na koji način dolazi do preuzimanja športskih objekata i drugih nekretnina u društvenom vlasništvu, na kojima pravo korištenja imaju športske organizacije i udruge ili druge pravne osobe i njihov prelazak u vlasništvo gradova, županija i Grada Zagreba i dr. Člankom 88.i) propisano je da športski objekti i druge nekretnine za koje ne budu donesene odluke o preuzimanju vlasništva na temelju članka 88., 88.a), 88.b) i 88.c) tog Zakona, prelaze u vlasništvo športske organizacije ili udruge koja je imala pravo korištenja tih objekata i nekretnina ili je njen pravni slijednik.

Dakle, stupanjem na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o športu 1995., ako se nije radilo o športskom objektu i drugoj nekretnini u društvenom vlasništvu na kojoj su pravo korištenja imali nacionalni športski savez ili Hrvatski olimpijski odbor, te za koje, isto tako, nisu bile donesene odluke o preuzimanju u vlasništvo od strane općine, odnosno grada ili županije na čijem su se području nalazili, isti su po samom zakonu prešli u vlasništvo športske organizacije ili udruge koja je imala pravo korištenja tom nekretninom, odnosno u vlasništvo njihovog pravnog slijednika.

S tim u vezi ističe se da su relevantne odredbe stjecanja temeljem zakona sadržane su u odredbama članka 129. i članka 130. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14). Kad je zakon odredio da će se vlasništvo steći ispunjenjem određenih pretpostavki koja nisu pravni posao, ni odluka suda ili drugoga tijela na temelju kojega se stječe vlasništvo, niti su nasljeđivanje, onaj kome se glede neke stvari ispune te pretpostavke stječe samim tim pravo vlasništva na njoj u trenutku ispunjenja tih pretpostavki (odredba članka 129. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima). U navedenim okolnostima pretvorbom stečenog prava vlasništva, vlasništvo je bilo stečeno temeljem zakona, tj. izvanaknjižno. Utoliko upis u zemljišne knjige nije pretpostavka (način, modus) stjecanja, već je njegov značaj deklaratoran.

Unatoč tome, ponovno se naglašava da činjenica da je žalitelj na temelju zakona stekao pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini, a prije donošenja Zakona o naknadi, nije od utjecaja na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari kraj nesporne činjenice da ista u trenutku donošenja Zakona o naknadi nije bila u posjedu žalitelja niti je korištena za obavljanje sportske djelatnosti.

Sukladno svemu prethodno navedenom, prema ocjeni ovog drugostupanjskog tijela, imajući u vidu cjelokupno utvrđeno činjenično stanje, podaci spisa predmeta ne daju osnovu za zaključak da je prvostupanjsko tijelo pogrešno utvrdilo da u konkretnom slučaju nisu kumulativno ostvarene pretpostavke iz odredbe članka 54. Zakona o naknadi. Suprotno mišljenju žalitelja, ovo drugostupanjsko tijelo, također, cijeni da su, u skladu s odredbama članka 4. stavka 1., članka 15. i članka 40. stavka 1. Zakona o naknadi, ostvarene pretpostavke da se predmetna nekretnina vrati ranijim vlasnicima, odnosno njihovim nasljednicima, a da pobijanim djelomičnim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu žalitelja.

hfmNVNcuhUGQWwsZ2IMPIg